

РЕШЕНИЕ

№ 904

гр. Варна, 20.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 14 СЪСТАВ, в публично заседание на първи ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Даниела Павлова

при участието на секретаря Кичка М. И.
като разглежда докладваното от Даниела Павлова Гражданско дело № 20213110108000 по описа за 2021 година

Производството е образувано по предявен иск с пр. осн. чл.558, ал.5 от КЗ на Б. Д. К. с ЕГН ***** от град Варна срещу ГАРАНЦИОНЕН ФОНД, Булстат № *****, седалище и адрес на управление гр.София, район ****, ул. „***** № 2, ет.4, представляван от **** И. Михайлов и **** Георгиев Стоилков – заедно за заплащане на сумата 6000 (шест хиляди) лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди - болки и страдания от причинените му увреждания, настъпили от ПТП, реализирано на 04.12.2020 г., изразяващи се в контузия на лявото коляно, травматични отоци, кръвонасядания и ожулвания в същата област, посттравматичен стрес, изразяващ се в нарушения на съня, на апетита, главоболие, фобиен страх и тревожност и рецидивиращо депресивно разстройство, ведно със законната лихва върху главницата, считано от деня на увреждането 04.12.2020 г. до окончателното изплащане на сумата. Ищецът моли ответникът да му заплати и разносните за производството.

На осн. чл. 127, ал. 4 ГПК ищецът е посочил банкова сметка по която да се заплати задължението № **** - кл.сметка по чл.39 от Закона за адвокатурата, открита в „ИНВЕСТ БАНК" АД, с титуляр адв. **** Райков К..

Твърденията в молбата и фактите от които ищецът черпи права са следните: на 04.12.2020 г. около 17:00 часа в гр. Варна, на бул. „*****" към улица „Тракия" водачът И. К. И., при управление на лек автомобил „мерцедес а-170" с рег.№ ***** не пропуска движещия се на пешеходната пътека ищец Б. Димов К. и удря пешеходеца с

което реализира птп. вследствие на настъпилото птп са причинени телесни повреди на ищеца.

След претърпяното ПТП Б. Д. К. е постъпил за наблюдение в „Спешно отделение“ към МБАЛ „Св. Анна -Варна“ АД, с основна диагноза контузия на десен крак. Също така е получил мозъчно сътресение, без открита вътречерепна травма. В резултат на описаното ПТП на К. са причинени травми, изразяващи се в контузия на лявото коляно, травматични отоци, кръвонасядания и ожулвания в гореописаните области, които са резултат на удари с или върху твърди, тъпи предмети, отговарят да бъдат получени в указаните време и начин, респ. удари от детайли на МПС при ПТП, падане и удар в подлежащата повърхност. Към настоящия момент същият не е възстановен напълно, провеждано е медикаментозно лечение, неработоспособността му е продължила от 04.12.2020 г до 23.01.2021 г. Освен претърпените физически болки и страдания и до момента при ищеца е налице посттравматичен стрес, изразяващ се в нарушения на съня, нарушения на апетита, главоболие, фобиен страх и тревожност и рецидивизиращо депресивно разстройство.

Виновният водач И. К. И., ЕГН *****, с адрес гр. Варна, ул. „*****“ № 308, вх. 16, 2 ет. 6, ап. 18 е управлявал лек автомобил „Мерцедес А-170“ с рег. № ***** без действаща задължителна застраховка "Гражданска отговорност" към датата на ПТП - 04.12.2020 г. и е нарушил чл.259 КЗ. Срещу него е образувана административнонаказателна преписка за извършени нарушение по чл. 119, ал. 1 ЗДвП.

Ищецът е предявил претенция пред ответника по реда на чл. 380, ал 1 КЗ за изплащане на обезщетение с посочване на банкова сметка, Гаранционен фонд е завел щета № *****/04.02.2021 г. за застрахователно събитие от 04.12.2020 г. С уведомително писмо изх. № 24-01- 74/28.04.2021 г. ответникът е отказал изплащане на обезщетение.

От изложеното, ищецът счита, че за него е налице правен интерес да предяви исковата си претенция срещу ответника за изплащане на обезщетение за неимуществени вреди от причинените му телесни увреждания, следствие от птп.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор от ответника Гаранционен фонд, гр.София, който оспорва предявения иск по основание и по размер. Становище по обстоятелствата, на които се основава иска и възражения срещу иска и обстоятелства, на които те се основават:

Твърденията в отговора са, че в случая не са отчетени обезщетителната, обезпечителната, социалната и защитната функции на Фонда. Оспорва изцяло иска както по основание, така и по размер. Гаранционен фонд вече е бил сезиран във връзка с процесното ПТП и по образуваните щети и УС на ГФ е отказал изплащането на обезщетение за неимуществени вреди. В случая не е налице основание за привличане на отговорността на Гаранционния фонд, поради липсата на фактическия състав на

риска „Гражданска отговорност“ предвид механизма, обстоятелствата и причините за настъпване на ПТП. При липсата на влязла в сила присъда или друг съдебен или административен акт не е установено твърдяното деяние в причинна връзка с конкретните вреди, посочени в исковата молба. Не са представени доказателства за наличието на фактическия състав на риска "Гражданска отговорност", с оглед установяване на виновното противоправно поведение, механизма, причините и обстоятелствата, при които е станало процесното ПТП, както и с оглед изясняване поведението на пострадалият, с оглед евентуално съпричиняване. Същият се е намирал на платното за движение и е предприел пресичане на неопределено за целта място - нарушение на чл. 113 и чл. 114 от ЗДвП. Липсва установено противоправно поведение на сочения за деликвент И. И., което да е в пряка причинна връзка с уврежданията на ищеца. Към исковата молба не са представени никакви доказателства, установяващи твърдения механизъм, обстоятелства и причини за ПТП, освен Констативен протокол за ПТП. В тази връзка оспорваме механизма на настъпване на процесното ПТП, както и причинната връзка с получените от ищцата увреждания. Предвид липсата на установено със задължителната сила на осн. чл.300 от ГПК относно твърденията за наличие на противоправно поведение на водач на неидентифицирано МПС и причинна връзка на същото с вредите на ищеца, оспорваме изцяло съответните фактически твърдения в исковата молба относно механизъм, причини и обстоятелства при получаването на травмите. Не са представени доказателства за установени на местопроизшествието следи от движение на неидентифицирано МПС, части от автомобил, включително фотографско или видеозаснемане. В тази връзка оспорва механизма на настъпване на процесното ПТП, както и причинната връзка с получените от ищцата увреждания. Гаранционен фонд (ГФ,Фонда), към настоящия момент вече е бил сезиран във връзка с процесното събитие и по образуваната щета № 21-210022/04.02.2021 г. е уведомил ищеца, че следва да представи доказателства по чл.106, ал.3 във връзка с чл. 558, ал.2 и чл.496, ал.2, б"б" от КЗ, с оглед установяване на основанията за определяне на обезщетение, които доказателства не са представени. Освен изложеното, ответникът оспорва претенцията за неимуществени вреди в предявените размери, с оглед степента на получените от ищеца увреждания, настоящия здравословен статус, бързопреходния период за възстановяване, както и с оглед установените в страната икономически условия и стандарт на живот и съдебната практика към датата на ПТП. Оспорва претенцията за лихва, считано от 04.12.2020 г. - датата на ПТП по следните съображения: Фондът ВИНАГИ е уведомлен в един по-късен момент, видно и от приложената от ищеца обратна разписка и спрямо него законодателят в чл. 288, ал.7 от КЗ (отм.) е предвидил 3-месечен срок, в който след като бъде сезиран, е длъжен да се произнесе по претенцията на пострадалото лице. В този смисъл е и съдебна практика Решение № 1028/2008 г. по т.д.621/2007 г. на ВКС, следователно Гаранционен фонд

дължи законна лихва след изтичане на законоустановения тримесечен срок. В тази връзка оспорва началния момент на законната лихва и моли, Гаранционен фонд да се счита в забава от датата на завеждане на исковата молба в съда.

В евентуалност ако съдът приеме иска за основателен, заявява възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищеца, който като пешеходец сам се е поставил в опасност, пресичайки на непозволено за целта място, което е видно и от Констативния протокол за ПТП в нарушение на чл.113 от ЗДвП. Твърди, че конкретното негово поведение е в пряка причинна връзка с настъпването на ПТП. Моли за отхвърляне на иска и заплащане на разноски за производството.

По искане на ответника е конституирано на осн.чл.227 ГПК лицето М. И. К. с ЕГН *****, с адрес гр. Варна, ул.“Христина Морфова“ № 7а като трето лице помагач в качеството на наследник на виновния водач на ПТП И. К. И., б.ж. на гр.Варна, починал след образуване на делото. Качеството на наследник на М.К. е установено от изискано от Община Варна удостоверение за наследници на листи 82 и 83 от делото.

В съдебно заседание ищецът чрез процесуален представител поддържа предявените искове и моли за тяхното уважаване като му се заплатят разноски за производството.

Ответникът е представил писмено становище с което поддържа отговора и оспорва претенциите по основание и по размер като моли за отхвърлянето им. При уважаване на иска моли съдът да приеме, че е налице съпричиняване от страна на ищеца.

Третото лице М. И. К. е заявило, че в РС Варна е вписан отказът му наследство от останало наследство от наследодателя И. К. И., ЕГН *****, б.ж. на гр.Варна, поч.17.6.2021 г., но доказателства не са представени въпреки дадените указания от съда. От извършената служебна справка в ЕИСС, се установи, че към 22.07.2022 г. няма вписан отказ от наследство.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, заедно и поотделно, и по вътрешно убеждение, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Страните нямат спор по отношение на изложените факти в молбата за настъпило ПТП на 04.12.2020 г. в гр.Варна, вследствие на което ищецът Б.К. е получил телесни увреждания, наложили приемането му в „Спешно отделение“ на МБАЛ „Света Анна-Варна“ АД с диагноза контузия на десен крак, мозъчно сътресение без открита вътречерепна травма. Ищецът е получил множество травми, а именно контузия на ляво коляно, травматични отоци, кръвонасядания и ожулвания в описаните области, които са в резултат на удари с или върху твърди, тъпи предмети и отговарят да бъдат

получени в указаните време и начин, респективно удари от детайли на МПС при ПТП, падане и удар в подлежащата повърхност.

От представените доказателства констативен протокол от 07.12.2020 год., медицинско удостоверение, болничен лист – 3 бр., амбулаторни листи, медицински протокол, рецептурни бланки, уведомителни писма се установяват твърденията в молбата за настъпило ПТП на 04.12.2020 г., както и за получени от същото увреждания на ищеца Б.К., които са наложили приемането му в „Спешно отделение“ на МБАЛ „Света Анна-Варна“ АД. Посочена е диагноза контузия на десен крак, мозъчно сътресение без открита вътречерепна травма. Описаните травми са: контузия на ляво коляно, травматични отоци, кръвонасядания и ожулвания в описаните области, които са в резултат на удари с или върху твърди, тъпи предмети. Същите отговарят да бъдат получени в указаните време и начин, респективно удари от детайли на МПС при ПТП, падане и удар в подлежащата повърхност. От същите се установява, че лицето И. К. И., който е причинил ПТП е управлявал лек автомобил „Мерцедес А-170“ с рег.№ ***** без застраховка „Гражданска отговорност“. От констативен протокол, съставен от орган на полицията се установява, че същият е виновен водач за настъпилото ПТП. Описания механизъм е, че при извършване на маневра да завие на дясно лек автомобил „Мерцедес А-170“ с рег.№ ***** блъска стъпилия на пешеходната пътека от дясно на ляво пешеходец. Протоколът за ПТП с пострадали лица е съставен от дежурен служител при ОД на МВР Варна. Пострадалият е приет в Център за спешна медицинска помощ.

От медицинско удостоверение № 1249/2020 г., издадено от МБАЛ „Света Анна-варна“ АД се установява, че Б.К. е получил контузия на лявото коляно, травматични отоци, кръвонасядания и ожулвания в описаните области, които са в резултат на удари с или върху твърди, тъпи предмети, отговарят да бъдат получени в указаните време и начин, респективно удари от детайли на МПС при ПТП, падане и удар в подлежащата повърхност. В своята съвкупност са обусловили временно разстройство на здравето, неопасно за живота. За времето от 17.12.2020 г. до 23.01.2021 г. ищецът е ползвал отпуск по болест. Представени са амбулаторни листи за прегледи и назначено лечение и рецептурни бланки за изписани лекарства.

С писмо от 05.02.2021 г. ответникът ГФ, гр.София е уведомил ищеца, че във връзка с претенцията му за обезщетение следва да представи допълнително документи, които са посочени в писмото.

С писмо от 28.04.2021 г. ответникът ГФ, гр.София е уведомил ищеца, че отказва изплащане на обезщетение по щета № ****/04.02.2021 г. за неимуществени вреди поради непредставяне на изискани доказателства.

От показанията на свидетелката Ил.К.а се установява, че в началото на месец декември на 2020 год. около 17-17.30 часа, в тъмната част на деня тя се

прибирала заедно с ищеца от магазин „Лидл“, който е до Окръжна болница към спирката на автобус №20, посока сградата на „Проектантска организация“, където пресичали на пешеходната пътека, която е пред АГ болницата. Това е пресечка на булеварда и има обозначение за пешеходна пътека със светещи желони. Често се движат по този маршрут защото живеят в района. Винаги се оглеждат когато пресичат. Видяли кола, която се движела в края на лява лента на ул. „Отец Паисий“. От там нямало никакви светлини, фарове, мигачи. Огледали се и тръгнали да пресичат и в този момент колата върхлетяла върху тях. Синът ѝ се движел по-напред, а тя се движела по-бавно след него. Той я избутал и колата ударила него. Покупките се разпиляли. Колата била без фарове. Когато погледнали в автомобила не видели водач, а след това водачът се изправил и обяснил, че преди удара се бил навел за да търси да включи светлините на автомобила и не ги е видял. Те също не го видяли защото колата била тъмна, без фарове, без светлини. Мястото е неосветено. Успяли да направят снимка на номера на колата. Шофьорът заминал и изобщо не спрял да пита какво се е случило. След това звъняли на тел.112 и чакали около 20 мин. да дойде полиция. По-късно шофьорът се върнал и казал, че той е бил водача на автомобила и че го оставил пред дома си. Казал, че цял ден колата му била на автомивка и когато решил да я прибира установил, че няма светлини и се навел да търси светлините. Извикали „Бърза помощ“. Полицията дошла 2-3 минути преди „Бърза помощ“. Ударът е станал, когато синът ѝ е бил на средата на пешеходната пътека. След като колата го ударила, синът ѝ паднал на земята на пешеходната пътека. Докато чакали полицаите се установило, че не може да върви. Уличката в този участък е тъмна и автомобилът бил тъмен. Успяли да направят снимки на номера на колата, тъй като водачът не спрял. След като се върнал шофьорът казал „Тази кола аз не я карам много! Тръгнах да се прибирам и нещо се случи, защото видях, че нямам светлини и просто се наведох да ги оправя! Изобщо не ви видях, че сте на пешеходната пътека!“. Свидетелката се чувствала добре. В спешния център направили снимки на сина ѝ и установили травми на дясното и на лявото коляно. Предписали му обезболяващи. Все още не се е възстановил напълно, защото има моменти, както върви, коляното му изключва. Счита, че това е от травмата, тъй като синът ѝ няма други заболявания. Работи като капитан на кораб и винаги се проследява здравословното му състояние, когато се качва на кораба. Първите 20 дни се лекувал в къщи, след това лекарите казали, че има някаква травма на съединителната тъкан. Първия болничен бил за 1 месец, след което бил удължен и все още не е възстановен. Движенията, които може да изпълнява с краката си са по – бавни. Движи се по – бавно, защото не знае в кой момент това нещо може да се отключи. Съдът преценява показанията на свидетелката по реда на чл.172 ГПК, предвид обстоятелството, че същата е майка на ищеца.

От преписка на ОД на МВР Варна, Сектор „Пътна полиция“ се установява, че на И. К. И., който е водача на лек автомобил с рег.№ ***** е съставен АУАН №

346152 за това, че на 04.12.2020 г. в 17.00 часа движейки се по бул.***** управлява собствения си лек автомобил Мерцедес А170 с рег.№ *****, на кръстовището с ул.Тракия при маневра десен завой посока сградата на второ РУ-Варна отнел предимство и блъска попътно пресичащия от дясно пешеходец по сигнализирана с пътна маркировка М-8.1 ЗДвП. ПТП с контузия на дясна подбедрица на пешеходеца Б. Дончев К., установено след извършен медицински преглед в МБАЛ „Света Анна“. МПС е без регистрация-служебно прекратена по надлежния ред от 02.03.2020 г. на осн.чл.143, ал.10 от ЗДвП. За случая е уведомен разследващ полицай. На водача И. К. И. е наложено административно наказание с Наказателно постановление на Началник група към ОД на МВР – Варна, Сектор „Пътна полиция“ от 10.02.2021 г.

От заключението на СМЕ, дадено от вещото лице д-р М., което съдът цени като пълно, ясно, обосновано и компетентно се установява, че получените от ищеца травматични увреждания контузия на ляво коляно, контузия на лява и дясна подбедрица и ожулване на лява подбедрица са обусловили по своята съвкупност временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Според приложената медицинска документация не може да се определи времето на възстановяване – обичайния срок е около 20 дни. В първите дни има силни болки от ожулванията и травмите, които намаляват постепенно, след 10-тия ден са поносими и след 20-тия ден отшумяват. Не са установени трайни последици от претърпените травматични увреждания.

От заключението на САТЕ, дадено от вещото лице Ст.М., което съдът цени като пълно, ясно, обосновано и компетентно се установява, че вещото лице след направения анализ на доказателствата по делото категорично смята, че пешеходецът не е изскочил внезапно на пътното платно. Скоростта на пострадалия пешеходец е била 4,5 км/час или 1,25 м/сек, съответстваща на „бавен ход“, доближаващ се до „спокоен ход“. Водачът на автомобила има видимост към пешеходната пътека от около 30 м. преди достигането ѝ /и това е в най-неблагоприятния вариант при движение на автомобила в дясна лента/. Няма неподвижни предмети, които да ограничават видимостта към пешеходната пътека и пешеходците преди нея по посоката на движение на пешеходеца. Видимостта на пешеходеца към автомобила също не е била ограничена от непоодвижни обекти. Изхождайки от протокола за ПТП с пострадали лица е имало съприкосновение между лекия автомобил и пешеходеца, което предполага получаване на наранявания.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните изводи от правна страна:

Безспорно установените факти и обстоятелства относно настъпването на пътно-транспортното произшествие, описани в изготвения от полицейски служител Констативен протокол за ПТП, заключението на вещото лице по САТЕ, ценено от съда

по реда на чл.202 ГПК, както и свидетелските показания, ценени по реда на чл.172 ГПК дават основание съдът да приеме за установен по безспорен начин описания от органа на полицията, от вещото лице и от свидетелите механизъм на ПТП, както и да приеме за установено по безспорен начин, че вина за описаното ПТП има единствено водачът на застрахования при ответното дружество автомобил, който е нарушил ЗДвП. Посочените доказателства и доказателствени средства са допустими, събрани са по установения процесуален ред, взаимно си кореспондират напълно и не са установени противоречия по фактите, които се установяват с тях.

От така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. чл. 558, ал. 5, вр.чл. 557, ал. 1 , т. 2, б. „а“ от КЗ ответникът е длъжен да изплати обезщетение при условията на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за причинените неимуществени вреди от причинените телесни увреждания на ищеца, настъпили в следствие на ПТП, причинено при управление на МПС, за което няма сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. За основателността на претенцията е необходимо установяването на факта на възникването на ПТП-то, както и на всички елементи от фактическия състав на непозволеното увреждане.

Съдът намира, че от доказателствата по делото не се установиха факти и обстоятелства, които да водят до извод за виновно поведение на ищеца като участник в движението, поради което твърденията в отговора не са доказани, от което следва, че възражението на ответника е неоснователно. Съдът приема за доказан фактическия състав на деликтната отговорност, в резултат на който е възникнало и задължението за обезщетяване вредите, настъпили в резултат поведението на водача при управление на МПС без задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

Разпоредбата на чл. 588, ал. 1 от КЗ сочи, че размерът на обезщетението, изплащано от фонда не може да надхвърля размера на минималната застрахователна сума по задължителните застраховки, определена за годината, в която е настъпило ПТП, като лихвите за забава на ГФ се изчисляват и заплащат при спазване чл. 497 от КЗ. Минималната застрахователна сума /лимит на отговорността/ за 2020 год. по задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, съгласно разпоредбата на чл. 492 от КЗ в действащата й към посочената година редакция за неимуществени вреди за всяко събитие независимо от броя пострадали лица е 10 420 000 лева.

Нормата на чл. 492 КЗ сочи, че за всяко моторно превозно средство, което се намира на територията на Република България и което не е спряно от движение, е необходимо да има сключена задължителната застраховка "Гражданска отговорност"

на автомобилистите за следната минимална застрахователна сума (лимит на отговорност):

1. (изм. - ДВ, бр. 101 от 2018 г., в сила от 07.12.2018 г.) за неимуществени и имуществени вреди вследствие на телесно увреждане или смърт - 10 420 000 лв. за всяко събитие, независимо от броя на пострадалите лица;

2. (изм. - ДВ, бр. 101 от 2018 г., в сила от 07.12.2018 г.) за вреди на имущество (вещи) - 2 100 000 лв. за всяко събитие, независимо от броя на увредените лица.

Застрахователят по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите покрива отговорността на застрахования за причинените на трети лица, в това число пешеходци, велосипедисти и други участници в движението по пътищата, вреди вследствие на притежаването или използването на моторно превозно средство по време на движение или престой - чл. 493, ал.1 КЗ. В т.1 е посочено, че застрахователят покрива неимуществените и имуществените вреди вследствие на телесно увреждане или смърт.

Съгласно задължителните указания за съдилищата, дадени в Постановление № 4/23.12.1968 год. на Пленума на ВС и множество решения на ВКС, постановени по реда на чл. 290 ГПК, понятието „справедливост“, вложено в разпоредбата на чл. 52 ЗЗД досежно определяне на размера на дължимото обезщетение не е абстрактно понятие, а е свързано с преценка на конкретни обективно съществуващи в действителността обстоятелства. За да се реализира справедливо възмездяване на претърпени от деликт болки и страдания, е необходимо да се отчете действителният размер на моралните вреди, като се съобразят характера и тежестта на уврежданията, интензитетът, степента, продължителността на болките и страданията, допълнителното влошаване на здравето на пострадалия; загрозявания и др., дали същите продължават или са приключили, както и икономическата конюнктура в страната и общественото възприемане на критерия за „справедливост“ на съответния етап от развитие на обществото в държавата във връзка с нормативно определените лимити по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

Поначало, причинените на ищеца неимуществени вреди не могат да бъдат поправени, а само да бъдат възмездени чрез парично обезщетение за доставяне на други блага. Тази заместваща облага във всеки конкретен случай е различна, зависеща от характера и степента на конкретното субективно увреждане, поради което причинените вреди следва да бъдат определени по тяхната афектационна стойност. При това съдът следва да определи размера на обезщетението за неимуществени вреди към момента на постановяване на съдебното решение като вземе предвид всички обстоятелства – действително претърпените от ищеца болки и страдания, неговото състояние и дори прогноза. За да определи размера съдът е лимитиран единствено от принципа на справедливостта. Това не лишава преценката му от критерии, а напротив,

задължава съдът да отчете множество фактори, които пряко и косвено рефлексират върху състоянието на ищеца. Следва да се вземат предвид всички обективни и субективни фактори относно физическото, психическото и емоционалното състояние на пострадалото лице.

В конкретния случай, анализът на събраните по делото гласни доказателства и тези, които са събрани чрез специални знания сочи, че след инцидента и предприетото лечение, пострадалият е имал период не по-кратък от два месеца на възстановяване, в който не е можел самостоятелно да се обслужва и да изпълнява обичайните си ежедневните дейности, съответно е преустановил работа. Понастоящем функцията на засегнатия долен крайник е възстановена, но болките и ограниченията при определени движения, при натоварване не са изчезнали. В случая следва да се вземе предвид продължителността на периода, в който се търпят болките вследствие полученото увреждане. При определяне на дължимото обезщетение следва да се съобрази вида на уврежданията, като за контузията на лявото коляно, травматичните отоци, кръвонасяданията и ожулванията съдът определя дължимо обезщетение от 4500.00 лева. По делото не се събраха доказателства за психическо и емоционално състояние на ищеца, изразяващо се в травматичния стрес, изразяващ се в нарушение на съня, липса на апетит и тревожност.

По отношение иска за заплащане на законна лихва за забава:

Доводите на ответника за недължимост на обезщетение за забава са неоснователни, тъй като задължението възниква по силата на чл. 558, ал.1, посл. изр., който препраща към разпоредбата на чл. 497 от КЗ. Последната от своя страна определя, че застрахователят дължи законна лихва за забава върху размера на застрахователното обезщетение, ако не го е определил и изплатил в срок, считано от по-ранната от двете дати: 1. изтичането на срока от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, ал. 3; 2. изтичането на срока по чл. 496, ал.1 освен в случаите, когато увреденото лице не е представило доказателства, поискани от застрахователя по реда на чл. 106, ал. 3 КЗ.

От представения отказ на ответника от 28.04.2021 год. да изплати обезщетение се установява, че мотивите са, че ищецът не е представил изисканите писмени данни за хода и резултата от образуваното досъдебно производство срещу водача на увреждащия автомобил.

Към тази дата няма образувано наказателно производство в съдебна база срещу деликвентна И. И. и ищецът в качеството на пострадало лице не следва да отговаря за непредставяне на доказателства, които не са съществували към момента на отправеното искане.

В подкрепа на този извод са и приложимите по аналогия разпоредби на чл. 106, ал. 5 и чл. 496, ал. 3 от КЗ относно забраната за изискване на доказателства, с които

ползвателят на застрахователната услуга не може да се снабди, както и относно задължението на застрахователя да се произнесе по основателността на претенцията за обезщетение по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, когато за удостоверяването на пътнотранспортно произшествие е бил представен някой от посочените документи, вкл. констативен протокол за ПТП, какъвто в случая е бил приложен към претенцията на ищеца, отправена до ГФ.

Предвид изложеното, на уважаване подлежи и акцесорната претенция за присъждане на законна лихва върху главницата, която се дължи не от датата на увреждането, а от датата на изпадане на ответника в забава, а именно датата на която е постановен отказ за изплащане на обезщетение - 28.04.2021 г. до окончателното изплащане на задължението. За периода 04.12.2020 г. – 27.04.2021 г. лихвата за забава е 181.25 лева. Акцесорния иск със същата цена е неоснователен и следва да се отхвърли.

По разноските:

При този резултат ответникът дължи на ищеца разноски за производството на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК в размер на 780.00 лева.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ГАРАНЦИОНЕН ФОНД, Булстат № *****, седалище и адрес на управление гр.София, район ****, ул. „***** № 2, ет.4 да заплати на Б. Д. К. с ЕГН ***** сумата 4500 (четири хиляди и петстотин) лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от причинени увреждания на ищеца, получени от ПТП, настъпило на 04.12.2020 г. за контузия на ляво коляно, травматични отоци, кръвонасядания и ожулвания в същата област, ведно със **законната лихва** върху сумата, считано от 28.04.2021 г. /датата на която ответникът е в забава/ до окончателното изплащане на сумата, на осн.чл.558, ал.5 от КЗ и чл. 497 от КЗ, както и разноски за уважената част на иска в размер на 780.00 лева, на осн.чл.78, ал.1 ГПК.

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от Б. Д. К. с ЕГН ***** срещу ГАРАНЦИОНЕН ФОНД, Булстат № *****, седалище и адрес на управление гр.София, район ****, ул. „***** № 2, ет.4 за заплащане на сумата 181.25 лева, представляваща обезщетение за забава върху главница 4500.00 лева за периода

04.12.2020 г. -27.04.2021 г. /от деня на увреждането до деня, предхождащ изпадането в забава на ответника/, на осн.чл. 497 от КЗ.

Ответникът може да заплати задължението по банкова сметка № **** - кл.сметка по чл.39 от Закона за адвокатурата, открита в „ИНВЕСТ БАНК" АД, с титуляр адв. **** Райков К..

Решението е постановено при участие на третото лице М. И. К. с ЕГН *****, с адрес гр. Варна, ул.“Христина Морфова“ № 7а, привлечена на осн. чл.227, вр.чл.219, ал.1 ГПК в качеството на наследник на водача на лек автомобил „Мерцедес А-170“ с рег.№ ***** И. К. И., ЕГН *****, б.ж. на гр.Варна, поч.17.6.2021 г.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____